

رواج اهان‌ت و بدگویی

متاسفانه گسترش روزافزون کانال‌ها و گروه‌های ورزشی در فضای مجازی، استفاده از ادبیات خارج از نزاکت و اظهارات توهین‌آمیز را به یکی از معضلات رفتاری و نا به‌هنجاری‌های فرهنگی ورزش تبدیل کرده است.

برخی اوقات این‌گونه اظهار نظر‌ها و بی‌نزاکتی‌ها به شکلی حادث‌تر و صریح‌تر از طرف برخی‌ها که ادعای بزرگی داشته و به گذشته خود و ورزشکار بودنش افتخار کرده و تکیه می‌کنند، بیشتر دیده می‌شود. برخورد‌های حرمت‌شکنانه و اظهارات توهین‌آمیز و به کار بردن ادبیات خارج از نزاکت و ادب ورزشی از سوی آنهایی که خود را لایق همه خوبی‌ها می‌دانند، بسیار دردآور و ناراحت‌کننده می‌شود. کسی که قدرت کنترل بر رفتار و کردار خود نداشته باشد چگونه می‌تواند در امر ترویج اخلاق پهلوانی و جوانمردی موثر باشد؟ فردی که در حالت طبیعی به سر نمی‌برد و هر روز به رنگی در می‌آید و مسیری تازه در پیش می‌گیرد، چگونه می‌تواند در امر تربیت آینده‌سازان ایران اسلامی موثر باشد و ادعای شغل بزرگی چون مربیگری داشته باشد؟

کارنامه این قبیل افراد در پیش‌همه ورزشی‌ها و فوتبالی‌های استان آشکار بوده و مشخص است. گفته‌ها و سخن‌ها و سینه‌چاک کردن آنها نه برای فوتبال بلکه به خاطر به دست آوردن موقعیتی در این عرصه است. آنها جایی که منافعشان تامین شود قیافه حق به جانبی مبنی بر طرفداری از فوتبال می‌گیرند و زمانی که خطر را احساس کرده و نقشه‌هایشان را بر آب می‌بینند، ادای دین به فوتبال را فراموش کرده، به آن پشت می‌کنند و فرار را بر قرار ترجیح می‌دهند.

در کنار این افراد قشر دیگری هستند که دست‌نشانده‌اند و از خود تفکری نداشته و برای اجرای اوامر دیگران واسطه‌ای هستند که همه چیز را فدای پست و مقام می‌دانند. آنهایی که برای بستن دهان منتقدین حرمت‌شکنی را در دستور کار خود قرار می‌دهند و با بیان هر حرف حق از طرف دلسوزان ورزش و فوتبال، هجمه ناجوانمردانه‌ای را آغاز می‌کنند، نمی‌دانند که با این کار غیر اخلاقی و غیر حرفه‌ای جز بردن آبروی خود نمی‌توانند میوه دیگر از خرابی اوضاع بچینند.

آنهایی که برای ماندن در مسؤولیت و تکیه زدن یک یا دو روز بیشتر به صندلی مدیریت و ریاست، بد اخلاقی، بد حرف زدن، پرخاشگری و بد و بی‌راه گویی به این و آن و اهانت و حرمت‌شکنی را پیشه خود می‌

سازند، باید بدانند که با این ترفندها نمی توانند به جایی برسند و فضا را به نفع خود تغییر بدهند. این قبیل حرکت های مذموم و ناپسند بدون تردید نه تنها مشکلی را حل نمی کند بلکه در باز کردن مشت کسانی که بیشترین لطمه به ورزش و فوتبال را وارد کرده اند موثر واقع می شوند.

وظیفه پیشکسوتان واقعی و آنهایی که در ورزش و فوتبال امتحان خود را پس داده اند، چیست؟ در قبال افرادی که نمی توانند خود را کنترل بکنند و کسانی که با استفاده از جمعی مزدور در اندیشه حرمت شکنی هستند چه باید بکنند؟ در این موارد باید بدون رودربایستی حقایق بازگو شود و امکان عرض اندام و یکه تازی به این قبیل افراد در فضای مجازی و کانال ها و گروه ها داده نشود.

برخورد با ناهنجاری ها در دنیای فوتبال وظیفه همه کسانی است که در این عرصه متحمل زحمات طاقت فرسایی شده اند. از چنین بزرگانی انتظار می رود به هر وسیله ممکن مانع از ادامه حرکت های نسنجیده این قبیل افراد بشوند. این بزرگان به مصداق "حرمت مسجد با متولی است" باید در جهت حفظ حرمت ورزش و اهالی ورزش، خود آستین همت را بالا بزنند و در برخورد با بدگویی ها و حرف های خارج از نزاکت با گفتن «حالا فلانی یک چیزی گفت» از کنار ماجرا سرسری نگذرند و حداکثر به نصیحت و پند و اندرز اکتفا نکنند.

باید فضا را از دست چنین افراد یاوه گو، فرصت طلب، دست نشانده و منفعت طلب گرفت تا آنها نتوانند به رفتار ناشایست خود ادامه بدهند.

آنهایی که در پشت نقاب و بدون اعلام ماهیت واقعی خود و در زیر اسامی مستعار بحث هواداری از دیگران و ضربه زندگان به ورزش و فوتبال را در پیش گرفته و حرف های نامطلوب را بر زبان جاری کرده و منتقدان را از دم تیغ می گذرانند، باید بدانند که دیر یا زود نتیجه رفتارهای غلط و غیر اخلاقی خود را خواهند دید.